

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 291 Quid præterea sit notandum circa fractionem sigilli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

cujus sunt peccata, ergo. E. contra S. Th. S. An-
 con. Adr. Gers. Nav. Suar. Henriq. Lugo, Dicast.
 Castrop. Aversa q. 18. s. 4. Ills. n. 265. probabilius
 dicunt sufficere licentiam pœnitentis, hic enim
 habere debet potestatem tollendi sigillum, à
 quo, & propter quem solum inducta est obli-
 gatio sigilli. In praxi tamen expedit, ut pœni-
 tens extra confessionem manifestet compli-
 cem, si hic sit corrigendus aut aliud malum im-
 pediendum.

§. 3. Pœnitens potest licentiam datam re- 1960.
 vocare vel limitare, non tantum quando dedit
 intra confessionem, sed etiam quando extra,
 Stoz n. 198. contra Laym. & Gob. nisi fortè de-
 didisset extra confessionem & independenter ab
 ea, Regin. l. 3. n. 61.

§. 4. Quando pœnitens extra confessionem 1961.
 loquitur cum Confessario de dictis in confes-
 sione, si id non faciat in ordine ad novam
 confessionem, Gob. putat tolli sigillum, sed pro-
 babilius est cum Stoz n. 203. pœnitentem, si
 velit, posse sic loqui, ut maneat sigillum, tracta-
 re enim potest ea extra confessionem, quæ non
 ita potuit in confessione: & magnum foret o-
 nus non posse de iis agere cum Confessario,
 nisi vel rursus confitendo vel solvendo si-
 gillum.

Q 291. Quid præterea sit notandum circa fractio- 1962.
 nem sigilli. R2. In genere tum frangitur sigil-
 lum, si reveletur aliquid per solam confes-
 sionem notum & spectans ad sigillum, simul ma-
 nifestando personam, quam concernit, si hoc
 fiat sine expresso consensu illius: hinc

§. 1. Confessarius frangit sigillum, si de pec-
 cato pœnitentis per solam confessionem sibi

Hhhh 5

noto

noto loquatur cum aliis, qui illud aliunde audiverunt, etiam si audientes non advertant, quod ex confessione loqui incipiat, *Bonac. Fag. Lugd. Stoz n. 193.*

1963. §. 3. Etiam frangit sigillum, si peccatori de confessione noto neget Eucharistiam vel aliud Sacramentum: Si publicè conquerenti sibi negatam absolutionem vel Eucharistiam, dicat, ne conqueraris, non potui: Si dicat, jam est restitutus gratiæ per confessionem mihi factam: Si nolit audire eum, quem aliàs solitus est audire, quia jam putat esse indispositum aut nolle occasionem proximam vitare, quidquid contradicat *Viva* in append. ad prop. damnatas §. 9. Item: Si ex scientia in confessione hausta specialem inquisitionem instituat circa subditos: poterit tamen Superior sciens talia in sua communitate grassari attendere, ut aliàs fecisset. Si injungat gravem pœnitentiam, quam tantum coram aliis, qui judicare poterunt esse pœnitentiam, possit peragere, nisi pœnitens expresso & libero consensu accipiat, *Fagund. Stoz n. 237.* Ratio dictorum est, quia sic saltem indirectè revelat peccatum & quidem grave pœnitentis, vel sic repellendo censetur pœnitenti exprobrare peccata præterita. Si autem repellat, quia scrupulosus est, hoc erit ei notum aliunde quàm ex confessione, & tum repellendo non utetur scientiâ confessionis, *Viva supra.*

1964. §. 3. Qui dicit, primus, quem audivi, fuit adulter, exponit se periculo frangendi sigillum, quia facile fiet, ut immemor hujus dicti aliâ vice dicat, ubi vel quem primò audierit, aut fortè visus est audire primum, *Stoz n. 226.* addens idem periculum quandoque esse posse, f

si quis nudè dicat se audivisse adulterum, quia vel complex vel ipse adulter fortè aperuit suum peccatum, aut aliunde saltem innotuit illi, cui Confessarius hoc dicit, unde cum sciatur esse confessus huic Confessario, nec prudenter possit tale peccatum de alio pœnitente præsumi, possunt esse circumstantiæ, ut indirectè manifestet hujus peccatum.

§. 4. Qui dicit, *Titium pro confessione auditum non absolvi*, frangit sigillum, communis cum *Mendo* diff. 10. n. 127. contra *Cal.* Item qui dicit *necdum absolvi*, quia communiter longa confessio notat vel multa peccata vel defectum confitentis, *Gran. Tamb.* contra *Suar.* Excipe, nisi sciretur confessionem esse generalem vel longi temporis, ita ut pœnitens non ægrè ferret. Si autem pœnitens coram Confessario & aliis dicat se non esse ab eo absolutum, hoc ipso dat Confessario licentiam hoc ipsum fatendi, attamen non ideo potest dicere causam, cur negata sit absolutio, *Stoz* n. 235. Quòd si Confessarius diceret se non absolvisse defectu materiæ, non frangeret sigillum, *Gorm.* p. 2. n. 400.

§. 5. Confessarius frangit sigillum, si in præsentia pœnitentis & aliorum quantumcunque multorum indeterminate dicat, unus vestrum tale peccatum commisit, quia quamvis *Cap. Si Sacerdos* De off. Jud. Ord. dicatur, *Si Sacerdos sciat pro certo aliquem esse reum alicujus criminis, vel si confessus fuerit & emendare noluerit, nisi judiciario ordine quis probare possit, non debet eum arguere nominatim sed indeterminate, sicut dixit Christus, unus vestrum me traditurus est: nihilominus sic arguendo confessio redderetur odiosa, Sylv.* in Resol. sub finem oratione 5. dicens
cita-

citatum capitulum loqui de peccato aliunde noto. Putant etiam *Suar. Vasq. Côn. Lugo* & alii multi frangi sigillum, si quis dicat, *Religiosus talis Ordinis vel Monasterii mihi confessus est tale peccatum, in hoc Monasterio sæpe petitur licentia pro casu reservato &c.* quamvis resciri non possit, quis in individuo fuerit reus: ite si dicat, *in tali urbe grassantur adulteria*, quia hoc redundat in gravamen totius communitatis adeoque etiam Rei in ea communitate comprehensi: Alii tamen cum *Nav. Sylv. Aversa* q. 18. l. 4. dicunt non frangi sigillum, si nulla gigni possit suspicio de ulla particulari persona, attamen posse esse contra justitiam vel causare scandalum.

1967. §. 6. Peccat Parochus, qui intendens absolvere pueros, publicè interrogat, quid fecerint, quia peccata, quæ narrantur, exponit periculo revelationis *Nav. Lugo* d. 23. n. 42. Excusat *Gob. t. 7. n. 864* si faciat, ut exploret, an capaces sint absolutionis, dummodo postea vocatos ad confessionale singulos jubeat iterum se de eis sacramentaliter accusare: sed excusatio illa nulla est, si pueri antea putabant se sacramentaliter confiteri.

1968. §. 7. Si sponsi die, quo contracturi sunt & de more communicare debent, in confessione inveniuntur hætenus impudicè vixisse, *Opstraedt* in *Past. bono* p. 4. c. 10 §. 5. dicit absolvi non posse, quamvis ex omissione communionis aut dilatione Matrimonii colligeretur aliquod crimen in confessione esse deprehensum, nec ideo Pastorem frangere sigillum, quia tantum officio suo fungitur. Contrà est, nam negando absolutionem facit, ut alteruter rescia-tur esse indispositus ad Communionem, & per hoc

hoc confessio certò fit multùm odiosa. Itaque hic sequendum consilium S. Caroli Borromæi in Instr. Past. p. 2. c. 16., ubi clarè significat, si absolutio citra periculum & infamiam pœnitentis procrastinari non possit, ut promoveat Pastor contritionem, ut potest, & si emendationem cum signis doloris in se recipiat pœnitens, absolvat.

§. 8. Si sponsus fassus sit multas fornicationes à se cum sponsa commissas à paschate, & sponsa dicens se in paschate ultimò confessam neget omnes, sciens tamen fornicationes tales esse peccata, absolvi non debet, sed dissimulante super eam dici, *miseretur &c.* quia nec per hoc revelatur peccatum sponsi, nec hoc affert ullum incommodum sponsæ, quæ nihilominus deberet peccata illa & hanc confessionem suo tempore repetere. Pastor verò omnia dissimulando assistat eorum Matrimonio, *Suar. Dicast. Ills. n. 128.*

1969.

Vide Sporer
pte 3/n. 802
et. 862

§. 9. Non frangit sigillum, qui interrogat pœnitentem de peccato ex sola complicitis confessione noto, dummodo illi de hujus confessione nullam suspicionem moveat, *Castrop. Stoz n. 249.* Neque ille frangit, qui omittit modum suum agendi, quem ex confessione novit pœnitenti esse ingratum, etiamsi hic advertat propter confessa sua peccata id fieri, hic enim pœnitens censetur ipso facto ad hoc dare licentiam, *Lugo, Stoz, Businb. Aversa l. 8. Ills. n. 253.* Neque ille frangit, inquiunt *Gob. Tamb. Lugo d. 23. n. 102.* qui familiarius agit cum pœnitente propter spiritualem ejus indigentiam, v. g. si vocet ad se, si volentem exerceat in studiis, ut sic honestè occupetur & abducatur à malis con-

1970.

con-

confortiis, quamvis ille advertat hoc ideo fieri: sed limitat *Stoz*, dummodo poenitens aliquo modo ostendat se consentire, quod praefertur, inquit *Steph. n. 221.* si non ostendat sibi hoc esse molestum. E contra frangit sigillum, qui ideo ostia claudit, claves tollit, ne poenitens ultra exeat vel abutatur, aut qui ideo eum saepius visitat, ut sic terreat, per hoc enim non sine molestia & gravamine indicatur poenitentium suum peccatum ex sola confessione notum, ergo est revelatio sigilli aut saltem per hoc confessio redditur odiosa, *Aversa, Stoz n. 250.* contra *Côn. Castrop. Tamb.*

1971. §. 10. Non frangit sigillum, qui restituit ablatum, licet dominus inde capturus sit conjecturam aliquam de authore furti, nam ea conjectura imprudens est, & id planè per accidens sequitur ex illo facto, si enim tertius aliquis restitueret qui non audivisset confitentem, non violaretur sigillum, ergo nec si Confessarius restituat, *Less in Auct. v. Restitutio cas. 2.*

1972. §. 11. Si quis dicat Cajum esse confessum peccata, aut esse confessum peccata venialia, *Regin. Lugo, Dicast. Busenb. & alii cum Aversa l. 4.* dicunt non frangi sigillum: Limitat *Gob. n. 790. Gorm. n. 393.* cum *Hurt.* nisi diceret esse confessum plura venialia, limitationem rejiciunt alii, quia omnibus notum est non esse hominem, qui non peccet saepius, & quivis supponitur confiteri plura quàm unum peccatum. E contra alii dicunt frangi sigillum, quorum sententiam *Fagund.* dicit non esse improbabilem, nam potest quis ad confessionem ire, quamvis nulla habeat vera peccata, *Stoz n. 223.* & satis est habere unicum veniale, ut absolvi possit,

possit, ergo cum posset tantum unum veniale esse confessus, dicere confessum esse plura est frangere sigillum, nisi forte notorium esset omnibus, quod poenitens soleat peccare venialiter, tum enim hoc ipso quod palam confiteatur, dat cuivis, etiam Confessario, licentiam ita loquendi, *Stoz* n. 224. Addunt *Castrop. Stoz* n. 225. & alii contra communem, etiam per hoc frangi sigillum, si quis dicat, Cajus in confitendis minutissimis suis peccatis mihi molestus est, revelat enim peccata plura, & hoc audire est merito odiosum poenitenti: multo magis, inquit *Stoz* contra *Lugo*: erit fractio sigilli, si dicat esse confessum nova venialia: item si dicat poenitentiam, quam imposuit, maxime si sit paulo major, v. g. Rosarium vel etiam *Miserere*, *Stoz* num. 237.

§. 12. Quamvis publice notum sit Cajum 1973 esse furem, frangis sigillum, si dicas eum sua furta cum magna contritione esse tibi confessum, *Aversa, Stoz* n. 222. Quod si tantum dices eum omnia sua peccata esse rite confessum, *Castrop. Con. Laym. Tann. Lugo, Ills.* n. 246. dicunt non esse contra sigillum, cum nullum peccatum in specie, nec mortale in genere reveletur, sed sola confessio, unde reipsa tantum dicit, vel non fecisse furta, vel si fecerit esse confessum. E contra *Dian.* p. 5. t. 11. R. 42. dicit esse contra sigillum, quia in istis circumstantiis æquivalenter dicit esse confessum furta, potest enim ex vi verborum sine temeritate sic concludi, confessus est omnia sua peccata, sed peccata ejus sunt etiam furta, ergo confessus est furta: hinc *Regin. & Stoz* n. 223. dicunt, si confitetur à tempore commissorum furtorum esse

confessum, non frangi figillum, si autem non constet, frangi indirectè ob rationem datam: unde quia communiter non constat, quòd confessus non sit, poterit sine scrupulo dici, quòd peccata sua sit rite confessus, *Fagund. Aversa, Stoz*: Expedit tamen, inquit *Regin.* petere licentiam à publico peccatore loquendi ea de notoriis ejus peccatis, quæ ad honorem ejus & ædificationem aliorum faciunt.

1974. §. 13. Si publicus peccator confessus sed non absolutus petat à Confessario Eucharistiam dicatque se absolutum, non potest Confessarius eum arguere falsitatis, potest tamen & debet, secundum dicta l. 6. p. 1. à n. 138. ei Eucharistiam publicè petenti negare, dicendo, tu confessus es & ego feci officium meum, nihilominus cum sis publicus peccator, debes ante Communionem publicam prius publicè ostendere, quòd mutaris tuum malum statum, *Regin. Lugo, Aversa, Stoz* n. 234. Quòd si Confessarius illum non publicè notum torvo oculo à Communionem deterreret, frangeret figillum, hinc *S. Carolus* supra p. 3. c. 1. ait, si usque adeo occultum esset impedimentum Communionis, ut ex prævia duntaxat confessione constaret, nihil extra confessionem præstare tenetur, quàm ferventi eos oratione Deo commendare, & si ad Communionem se præsentem sisterent, nullo eam pacto negare. Quam sententiam omnino sequendam dicit ibidem in notis *Sylv.* quamvis contradicant plurimi cum *Alf.* n. 254. Ratio autem est, quia torvus ille aspectus est revelatio & exprobatio peccati, non aliter ac si verbis diceret eum propter peccatum esse indignum, hinc l. 6. p. 1. num. 146. dixi reo peccati ex sola confessione noti, si occultè

caute petat dandam esse Communionem. Denique dicendum est frangi sigillum, si Confessarius altâ voce vel alio modo per circumstantes intelligibili arguat poenitentem, hoc ipso enim manifestat hunc asserre materiam gravem, circa quam mereatur specialem correptionem vel examen exactius, quàm fieri soleat in venialibus. Meritò S. Carolus Borrom. Instr. Pastor. c. 12. ait, *Caveat omni modo, peccati à se auditi gravitatem gestu corporis vel nutu capitis circumstantibus prodere.* Addit c. 19. *Verbum nullum ex ore ejus excidat, ex quo, aliquo modo in peccati quantumvis levissimi, quod in confessione dictum sit, notitiam ejus venire possit.* Et Cap. Omnis De poen. & remiss. dicitur, *caveat autem omnino, ne verbo aut signo aut alio quovis modo, aliquatenus prodat peccatorem.*

Q. 292. An & quomodo liceat aliquando Confessario uti scientiâ confessionis ad avertenda mala vel evitanda peccata: R. §. 1. Docuerunt aliqui fuisse aliquando salvo sigillo licitum Confessariis deferre ad Episcopum enormia crimina poenitentium, ut mala, quæ ex illis nasci poterant, caverentur, sed rectè eos confutat *Francol.* in Cler. Rom. p. 1. d. 12. patet enim ex dictis per hoc confessionem reddendam esse odiosissimam.

§. 2. *Malderus* docet usum scientiæ confessionis non esse illicitum, si fundari possit etiam in aliis cognitionibus non dependentibus à confessione, & nemo inde venire possit in suspicionem factæ confessionis aut secreti ejus, v.g. Confessarius ex confessione novit sibi porrigendum in potu venenum, potest, inquit, declinare potum prætensâ aliâ causâ, imò teneri